

Рэзолюцыя па дакладах т. т. КАЛІНІНА і МОЛАТАВА,
прынятая аб'яднаным пленумам ЦК і ЦКК
УсеКП(б) 21-га снежня 1930 г.

Няхай жыць Цэнтральны
партыі і яго правадыр т.
Няхай жыць сусветны
дзяцма!

МАСКВА. Институт Леніна апублікаваў невядомы раней урывак з артыкулу Леніна.

„Револуційна армія і революційний уряд“.

Социалдемократія ніколи не гляділа на війну з сантиментального пункту погляду. Безпаваротно осуджуючи війну, як алчорські способи рішення істоту чалавецтва, соціалдемократія неадє, што війну неупізнати, неадєз громаде дєлїаца на класы, неадєз істоту експлуатация чалавека чалавеком. А для зняччєня гєтїй експлуатация нам не абївїсїсїа без війны, якую пачынаюць заўсєды і паўсєды самї експлуатуючыя, пануючыя і прыгнїтаючыя класы. Ёсьдє война — авантюра, адалаваньня члїтарєсы дынасты, апєтєты рабаўнчїй шайкї, гєроу капіталїстичнїй пажывы. Ёсьдє война — і гїта адїалїа законнїа война ў капіталїстичнїй громадє — супротї прыгнїтальнїкаў і експлуататару паходу. Толькї утонїстїа і фїзістєры могуць прынцїпєва осуджаць такую війну, толькї буржуазныя зрадчїкї волї могуць ухїлацаца цїапер у Расїї ад гєтїй войны, войны за волю паходу.

Пролетарии! Наче у Расі готую вялікую вызваленчую вайну. Як здолеа прадпачаць яе, стварыліся атрады рэволюцыйнай арміі, назмагваючы атрады перайшоўшыя к нам салдат або матросаў, прымагваючы сілы, нападніючы новых грамадзян Расіі, якіх фармуюцца і загартуюцца у атні грамадзянскай вайны, гэрояства і энтузіязмам барацьбітоў за волю і шчасце ўсяго чалавечства.

Артикула „Ріволюційна армія і революційний уряд“ був написаний Леніним у перших чотирьох ліпнях 1905 року у сувійці в наустальному на броньованості „Надеждин“. Тут уривав має ґрунтове значення і удухло сабою виділі інтерес для сучасності. Ви уанты в секції дасуванаті і мататалау за 1905 год, які публікуюцца і виходять ґотмілі динні у 17 лєнінскіх зборіжж.

Распаўсюджваньне электрапісьменнасьці—
галоўная задача электрашэфства
ЦК ЛКСМБ абвясьціў
22 сьнежня—днём электрафікацыі

У сувязі з прыняццём шэфства электрафікацыі Саветскага Саюза ЦК УсСЛКСМ выносіў наступную, якой гаворыцца:— „22 снежня споўнілася 10 год з таго часу, ка-лі мы выхад Саветаў прыняў для нас плян электрафікацыі Расіі-яны ГОЭЛРО. Тэты плян, складзены над кіраўніцтвам Леніна, якім у першым палове адраўдвання і с-палітэтычнай рэканструкцыі паравай гаспадарыі Саветскай краіны Плян ГОЭЛРО ў асноўным вы-конны.“

Центральний комітет УсВЛКС
постановило прийняти шість
комсомолу над електрафікацією
Самосвіда Савоу. Приступіть
розгорнувши провадиди ідей елек
трафікації, мобілізуючи Улагу і
років властоу працюючих на сфері
електрафікації країни. «Навуче
ца самім і навучуць падр
стоваю працююче пакаленн
ня толькі разумець, што такі
електрычнасьць, але і як тэ
мічна прыка:сьці яго да пр
мысловасьці і занятяробства
Гетя савад, паступаюча на

Чэкістыя вітанні

радица: Ленінська цвинтарська і ратушська Центрального Комітету правління міст Ленінград 16-го з'їзду партії, біллітська бар'єра і два фронти — супроти правих і „хвиля“ овертуністична — створили сталежню монолітність партійних тіл і далішню бурну радянську соціальну Ленінградський АДУ, під керівництвом Ленінградського Абсолютного Комітету, досвід суцільної з роботою писав

на нам! Ізлічом, павізна быць по
у, насъцю выканана.

Комсомолец записки стави а
стрельчичами шырокага абга
решня преекта новых электрост
ций сирод рабочай і сляніскай м
ладзі, акажучыся са скарочены
термінаў преектавання і будаўні
ства стаяцый. Галоўнейшай задач
электрашэфства з'яўляецца распа
суджанне электрапэрымента
а-рганізацыі гуртоў электратэхні
чных ведаў, электраконсультац
выданне масавай тывнай літар
туры.

У заключенные у постанове гав
рыццэ: „22-е сьнежня—дзень а
цверджання пляну ГОЭЛРО—паві
на быць абавінчана днём электра
фікацыі. Штогод у гэты дзень паві
ны надводзіцца вынікі павных д
сяцігоддзяў і надыхаць у гэты
электрафікацыі. Комсамольскія орг
нізацыі ў гэты дзень праварако
сваю работу па электрашэфстве
намятаюць далейшыя мерапрымо
вы для яго развіццця і ўмац
вання.

Чэкiстыя вiтаюць ЦК УсеКП(б)

МАСКВА, 22. ЦК УсеКП(б) отримав прийнятливую телеграму уряду міста Ленінградських робітників, присвячену 13-й годовщині ВЧК-ДВУ. У телеграмі говориться: «Ленінська революція і революційна Центральна Комітет правління радянської 16-го з'їзду партії, більшовицька бар'єр на два фронти—супроти правих і «хвиля» опортуністів—створили сталеву монолітичну партію, перагору і далішню буржуазну реакцію соціалізму. Ленінградський АДУ, нах кірауництво Ленінградського Абсасного Комітету, досвід суціль з робочою масою

працюючими, задати зговы зана-
д Бахтрчичаї революції на св-
вучастеу выканав. На гласячєх
на што, гїбави контр-революці-
о-рау і шкодїваї і у далейшєм б-
п-лущь вытрыснєдї і вєнїснєдї. С-
у працїдєнє кулєтєв будєє сла-
ду на. У барацьбє на гєпєральнує д-
ку на УсєКН(6) чєкїстїа бїлї, бєлї
е-ї будучє у першїх шєрагєх.

Нихай живе УсейП(6) — правди
работас клясы!

Нихай живе Централны Бюро
партий! яго правдир тва, Сталин!

Нихай живе сусветныя рэ-
люцыя!

НЕ ПАСЛАБЛЯЮЧЫ АГНЮ ПА КОНТРРЭВОЛЮЦЫЙНЫМ НАЦЫЯНАЛ-ДЭМОКРАТЫЗМЕ,
БЯЗЬЛІТАСНА БІЦЬ ПА ВЯЛІКАДЗЯРЖАЎНЫМ РАСІЙСКІМ ШОВІНІЗМЕ

бюро гаркому ЛКСМБ на матар'ялу, змешчанаму ў „43“ ад 18-га і 19 снежня 1930 г.

Бюро Гаркисату ўхваліла паставу
сходу камсамоўскай чыцкі савіпрошколы
ад 9-ХІІ па пытанню адносна
касамоўскай чыцкі да вывазак-
нацыяналізаванай у школе (паставоў
нацыяналізаванай прэсы „Перамога“).
Разам з гэтым бюро ГК адзначыла, што
боку Бюро Гаркисату ў справе вы-
вазак ішлаўся ў савіпрошколе дапу-
шчана грубейшая палітычная памылка,
кая выявілася ў тым, што бюро Гар-
кисату, ведаючы станавішча чыцкі і
е прэзідэнта палітычна-выдавецка-
нацыяналізаванай для вывазак класавых вора-
гаў, ял гэту справу не разглядала, на-
яро ня ставіла пытання аб палітыч-
на пазнахках чыцкі савіпрошколы і
е арганізацыя ўскі арганізацыя для
змяшчэння бараньбы за чыстату

«Что-то слышится родное» тільки
я у догітх песьнях Пушкінскага
«Мішкіна», а ў «Каваньі надзеі»
Смоліча. Смоліч абгрунтоўвае думку,
што ад прароды краю залежыць
эканоміка і культура вёскі і што
да прасторах Беларусі жылі і мо-
гуты жыць толькі людзі, якія на-
лежаць да аднаго нацыі і да аднаго
моў. Гэта значыць: «Беларусь—
толькі для Беларусаў».

На даручэнню чытачоў—
Міхась В. М.

10

23-га січня, у доме пісьмен-
ніка відбувся широкий вечір сьме-
няння делегації ФФСП з револю-
ційними пісьменниками і наста-
вомі Савецкай Беларусі. Там ліма-
ноўскі пазнаміў делегацыю расій-
скіх пісьменнікаў з той влізар-
най работай, якая праводзіцца ў
Беларусі па будаўніцтву социалі-
стычнай культуры — прагестарскі
па вмятку і пачынальнік па форме,
з той рэзультатнай барацьбой
якую вюў і вадзе БССР і ў бела-
рускім контррэвалюцыйным нацы-
анал-дэмакратызмам і галоўнай не-
бяспэкай влікарскайскім шлі-
нізмам. Потым з влікай надан-
чына пікавай прамовай выступіў
старшыня делегацыі, вліковы піс-

У канцы вечару была паладжаная
вясілка і багатая літаратурная
стаўка частка.

«Что-то слышится родное» тільки
я у догітх песьнях Пушкінскага
«Мішкіна», а ў «Каваньі надзеі»
Смоліча. Смоліч абгрунтоўвае думку,
што ад прароды краю залежыць
эканоміка і культура вёскі і што
да прасторах Беларусі жылі і мо-
гуты жыць толькі людзі, якія на-
лежаць да аднаго нацыі і да аднаго
моў. Гэта значыць: «Беларусь—
толькі для Беларусаў».

[illegible]

Цяпер паслухаю, што кажае Смоліч аб беларускай культуры.
Вышэйшай школы існавалі ў Беларусі ў першыя палове XIX веку (Віленскі Універсітэт, Гарыгорацкі Ліцэй, Інстытут, Полацкая Акадэмія)... Толькі ў часе вядня пачаў адрэжання беларуская школа, значыя нашырачка пачала яна пасля рэвалюцыі. У нашым часе нас

на своїй суттєвості дваранська-буржуазна. Сучасна самодержавно-царистична, пролетарська; творить пролетар, які під керівництвом комуністичної партії у 1917 годі змусили в творі знову буржуазно-буржуазну культуру і через перемогу в будувати соціалізм, будувати пролетарську на-своєму-стві культуру, викладаючи на своїх білх будівництві, створюючи знову

Адышоўшы ад голага культурніцтва, правёўшы вялікую барацьбу з рэкордсманствам--фізкультура не заняла яшчэ аднаведнага месца ў барацьбе за пяцігодку, перабудова фізкультруху праходзіць марудна, нясьмелымі крокамі

Збільшувати темпи, ахаліць фізкультурай максимальную колькасць працоўных, зрабіць яе неадлучнай часткай соцыялістычнага будаўніцтва і абароназдольнасці краіны—чарговая задача партыйна-комсамольскіх, професійных і фізкультурных арганізацый.

Усебеларуская лыжная эстафэта да X зьезду саветаў

(Да пловку ВСК Беларусі)

переработки физкультуры у СССР
якие вынікаюць з адной паловай вы-
капаньня дырэктар парты і ўраду а
физкультуры.

